

VIDEO REPORTÁŽ S JANOU SOUKUPOVOU

- **úvodní fotografie Jany Soukupové za mlada**
- **dětství - antikomunistické smýšlení celé její rodiny**

JS:

V '58, když jsem se narodila, tak už tady byl 10 let teda komunistické režim, což mi taky přišlo, že tady byl ode vždycky. Že vlastně v tom '48, když se to změnilo, tak už i mí rodiče a vlastně celá ta společnost byla nastavená tak, že komunisti tady byli od vždycky a zřejmě tady vždycky budou. V tom jsme vlastně žili, a proto byl takovej obrovskéj, ale nádhernej šok ten '89. rok, že jsme se toho dožili ještě, že ten komunismus padl.

Moje dětství, já jsem měla teda obrovskou kliku, co si tak jako dneska říkám, že oba mí rodiče, a všichni mí prarodiče, byli naprosto jasně antikomunistickýho smýšlení. Nikdo v rodině široko daleko v životě nebyl v komunistický straně.

- **r. 1985 - D. Skála – nakladatelství HOST**

JS:

No a v '85. roce jsem se domluvila s Dušanem Skálou – to je chartista – že mu budu psát do samizdatovýho HOSTa. Začala jsem psát do samizdatovýho HOSTa.

- **P. Cibulka – scházení se disidentů v bytě Jany Soukupové na Jaselské ulici v Brně**

JS:

Ale tehdy jsem s ním udělala Tři večery s Petrem Cibulkou - se to jmenovalo, a to už jsem měla ty "estébáky" za patama. Pak ho zavřeli. A mně udělali velkou domovní prohlídku. Což bylo tak, že já jsem vezla toho Jorika, toho svého syna, do školky na kole. Přivázala jsem tam to kolo a vycházím ven. Už tam byli teda estébáci, narvali mě do auta a vezli mě do Bohunic na výslech.

- **výsledky StB**

JS:

Ted' říkali, že chlapečka uvidím až mu bude osmnáct – když budete mít velký štěstí - no pak byl výslech. To už jsem byla teda poučená, takže já jsem nikdy nevyprávěla ani slovo, nikdy. Fakt, ani slovo jsem jim neřekla. Byl prázdněj papír a oni chtěli ať to podepíšu. To jsem teda se taky zdráhala, a nakonec jsme jim podepsala ten prázdněj papír Pak mě vezli teda na tu Jaselskou, do toho obrovského bytu. A tam teda asi 14 hodin trvala ta prohlídka. A Cibulka tam měl archiv, v jednom takový pokojíčku. Tak to odvrtili zámek a odvezli to všechno – asi čtyři dodávky velký narvaný tím. Pak jsem chodila na výslechy jednou za 14 dnů.

- **záchrana před vězením = děti**

JS:

Pak měli takový ty své metody, jako že mě třeba vezmou děti. Na sociálku přišel dopis, že teda se o ně nestarám, a ať je koukaj dát do dětskýho domova. Ty děti jsem vždycky tak šíleně moc milovala. No naštěstí teda se to nestalo, což si myslím že bylo ze dvou důvodů. Jednak se to všechno už dělo ve druhý půlce osmdesátých let, kdy v Rusku začala pomalinku Perestrojka. Takže tady ti estébáci si už netroufali na takový hrůzy jak v 70. letech, kdy prostě zmlátili tu Zinu Freundovou, znásilnili ji a kdo ví co. To už se přece jenom drželi, i když teda ty metody byly hnusný a samozřejmě všechny vyzkoušeli. Ale já si myslím, že mě ty děti ochránili od vězení.

- **r. 1989 - revoluční listopadové události**

JS:

Je vám asi jasný, že po těchhle zkušenostech, skutečně, když se začaly dít teda listopadové události v '89., tak jsem teda opravdu stále na barikádách, protože tady byl takový jako největší "šajba" disidentská byl Jaroslav Šabata. Ten byl zavřený ještě v úterý. V pátek zmlátili študáky, to šlo děsně rychle. 17 listopadu v Praze v sobotu začali stávkovat divadla, i v Brně, no a pak mě chtěli vést do Bohunic, ale já jsem jim utekla. To už byl takový bordel zmatek Přijelo pro mě auto, že mě odvezou do Bohunic, A já jsem jim zdrhla, běžela jsem takhle okolo toho parku, tady je Nopová, jak je ten kostel, dole stál autobus. Naskočila jsem a řekla: "Zavřete, mě honí estébáci". Zavřel a jel na Starou osadu, tam jsem vyskočila, skočila jsem do šaliny, Utekla jsem jim a večer už jsem zase byla na Svobodáku. No a od té středy jsem to teda moderovala.

- **žurnalistika – Moravské noviny**

JS:

Když šli revoluční události ke svým závěrům a vrcholům, tak moji disidentští kamarádi se dílem teda dali do politiky, zvlášť ti starší pánové, kteří měli pocit, že ti z toho '68., byli odstaveni. Ale já jsem teda nikdy do politiky nechtěla, to mě nebavilo strašlivě, proto jsem taky neposlouchala ty řeči u mě doma, ale fakt jsem chtěla dělat noviny. Takže jsem s Jirkou Voráčem založili Moravské noviny.

- **Jana Soukupová a její aktivity do současnost**

- **podkreslení písničkou Karla Kryla – Bratříčku, kde jsi**